

[Ole Bjørn Kraft.]

har det første Ansvar for at give Landet den rette Ledelse, Regering og Rigsdag, over for store og vidtrækkende Opgaver, af hvis rette Løsning Folkets hele Velfærd afhænger; de er nøje knyttet til hele den ulykkelige Situation, i hvilken Verden og først og fremmest vor egen Verdensdel, det gamle og nu hærgede Europa, befinder sig. Er det mon et overdrevent mørkt Syn at paastaa, at det endnu to Aar efter Krigens Afslutning ikke med Afgjorthed kan siges, om det vil lykkes at bringe det europæiske økonomiske og erhvervsmæssige Samvirke over den Lammelse, hvori det stadig befinder sig, og som kaster den mørke Skygge af en mulig alle omfattende Katastrofe over Fremtiden.

Den Hast, hvormed man i De forenede Stater er gaaet i Gang med at søge en Hjælpeaktion iværksat, er et Vidnesbyrd om, at man i det mindste dør ikke gør sig nogen Illusion med Hensyn til Situationens dødelige Alvor. Den Konsolidering af den vundne Fred, først og fremmest ved en enig Nyordning af Tysklands Forhold, hvori vi næsten mere end nogen anden Nation er interesseret, er stadig kun et Fremtidshaab, medens Tysklands nuværende Udskillelse af det europæiske økonomiske System skaber store Vanskeligheder for Genopbygningen i alle de Lande, der tidligere byggede paa et økonomisk Samarbejde med Tyskland. Og bag ved dette ligger der samtidig i Menneskenes Sind og paavirker deres hele Holdning den efter min Mening ikke ganske ubegrundede Frygt for, at Muligheden for en ny og frygtelig Krig ikke kan afvises alene som Fantasteri og Sortsyn.

Men det er ikke alene de ydre Forhold, der giver Anledning til Bekymring. Vort eget indre erhvervsmæssige og økonomiske Liv har længe paakaldt en Indsats for at standse en tydelig Nedgangslinie i vore Muligheder for at opretholde den Levestandard, hvortil vi nu igennem flere Slægtled har vænnet os, og med en saadan Indsats at lægge Grunden til en fremadskridende og sikret Genopbygning af det, Krigens slog i Grus, og som det endnu indtil i Dag langt fra er lykkedes at faa genrejst. Det er ikke uden Aarsag, at Befrielsessommerens Optimisme har vejet Pladsen for Usikkerhed og Skepsis. Udviklingen i det sidste halve Aar med Forringelsen af vore Produktionsmuligheder og den tydelige Ustabilitet, hvori vor Økonomi befinder sig, Vanskelighederne ved at bringe Balance mellem vor Købsevne og vor Forbrugstrang, der har nødvendiggjort øgede Statsindgreb og Planlæggelsen af endnu mere vidtgaaende Restriktioner og Begræns-

ninger af Handlefriheden, har jo yderligere fortalt os, at vi her i Landet i Dag befinder os i en Tilstand, hvor det højeste Alarmsberedskab burde være etableret.

For den, der som jeg har denne Opfattelse, bliver det derfor helt uforstaaeligt og ganske uforsvarligt, at man mener, at det, det gælder om netop nu, er at øge Mod sætningerne i Befolkningen, splitte Kræfterne, føre eksisterende Uoverensstemmelser frem til et saadant Punkt, at de udløser sig i en Krise, og endelig at foreslaa, at vi skal skubbe Arbejdet fra os, udsætte nødvendige Foranstaltningers Gennemførelse i Maanedsvis og koncentrere Folkets og Landets Opmærksomhed om et partimæssigt Opgør, kort sagt forlange Valg og stille Mistillidsdagsordener.

Det konservative Folkeparti vil ikke dele dette Ansvar; kommer Valget nu, kommer det paa Trods af vore Advarsler. Vi har i Maanedsvis forsøgt at faa etableret et Samarbejde paa et saa bredt Grundlag som muligt. Vi har under alle de Forhandlinger, der er ført, ikke støjlt stillet os paa vort eget, men har erkendt, at det er nødvendigt at give hinanden Indrømmelser, og har derfor ogsaa været villige til at drøfte ethvert Forslag, der havde Mulighed for at samle Rigsdagen til Indsats og Handling.

Hvad vil man opnaa ved et Valg nu? Naturligvis kan man finde en vis Motivering, hvis man nogenlunde havde Sikkerhed for, at der af dette Valg vilde fremgaa en Rigsdag, der var mere handlekraftig i sin Sætningsætning, saaledes at der af den kunde udgaa en Regering med en saa fast Position i Folketinget, at den politiske Ro og Stabilitet, vi saa længe har savnet i dette Ting, kunde blive tilvejebragt. Men noget saadant er der ingen, der kan haabe. Der vil ikke efter Valget kunne skabes en Regering, som det ikke ogsaa er muligt at skabe nu. De Muligheder, som efter Valget vil være til Stede for at bringe Enighed om de Opgaver, som skal løses, vil ikke være større end de Muligheder, der i Dag er til Stede, hvis vi blot benytter dem i Stedet for som Hønen af Kridtstregen at være paralyserede af det partimæssige Spil. De Faktorer, der kan skabe, og hvis Pligt det er at skabe de nødvendige politiske Resultater, er allerede til Stede i dette Ting, og der er vist snarere Udsigt til, at Vanskelighederne vil være større efter Valget. Erfaringsmæssigt tager det altid nogen Tid, inden Dønningerne fra Valgslaget lægger sig og giver Plads for mere rolige og objektive Betragtninger, og selv om nogle vil mene, at Mulighederne skulde være større efter Valget, staar der stadig